

וגו', כדי שיהיו צדיקים בועלם הנה ובעולם הבא, ולא ימצא בהם חטא. רעל בן ביום הנה מתעטרים ישראל ושולטים על כל חוררי הדין ועל כל הרוחות. למןנו, ונמנ אהרן על שני השעריים גמלות. ונמנ אהרן, משומ שבא מצד החסד. על שני השעריים, בדיק על, כדי שתתבושים הברהה. גורל אחד לה' וגורל אחד לעזazel, והרי שני שעריים הם. אז לאח אהרhn? אלא אמר הקדוש ברוך הוא: ישב זה אצלי, ואחד ילו' ויושט בעולם, שאלא שניהם מזדוגים, לא יכול העולם לסבל. יצא זה, הולך ומושט בעולם, ומוצא את ישראל בכמה עכבות, בכמה דרגות, ולא יכול להם, הנוגנות טובות, ולא יכול להם, בין בלם שלום, ולא יכול להפנס עליהם במילשנות. (הולך ומושט בעולם ומוצא את ישראל בצרה זו) אף ישראלי לטהה קר בצרה זו את השער לאחר שולחים אותו עם משה של כל חטא ישראל.

למןנו, כמה קבוצות מחבלים מזדוגים (מדוגנים), שהם פחת ידו, וממעטים לריגל את הארץ על כל אותם שעוזרים על דברי התורה, ואוטו יום לא מצטי הפלשין (פתחו) לריבר על ישראל. במשמעות השער הוה אל ההר, בפה שמחה על שמחה מתבשימים כלם בו. ואוטו שומר שיוציא, חזור ואומר את תשבחם של ישראל, הקטגור נעשה סגנו.

ובא ראה, לא זה לבדו הוא, אלא בכל מקום שרווצים ישראל להטהר מחתאים, הקדוש ברוך הוא נומן להם עצה לקשר את בעלי הדין ולבשם אותם באוטם

ולזוכה להו מכל חוביון, דכתיב, (ויקרא טז) כי ביום הנה וגו'. בגין דיהון זפאי בعلמא דין, ובעלמא דאתה, ולא ישטכח בהו חובה. רעל דא ביומא דא, מתעטרין ישראל, ושלטין על כלחו גרדינין, ועל כלחו טהירין.

חנא (ויקרא טז) ונמנ אהרן על שני השעריים גמלות. ונמנ אהרן, בגין דאתה מפטרך דין. על שני השעריים, על דיניקא, בגין דתתבضم מטרוניתא. גורל אחד לוי' וגורל אחד לעזazel וזה תריין שעירין אינון, אמאי חד לוי'. אלא אמר קדשא בריך הוא, יתיב hei גבאי, וחד יזיל ויישוט בעלמא, דאלמוני תרוייהו מזדogen, לא יוכל עלמא למסבל. נפק hei, איזיל ושותט בעלמא, ואשכח להו ליישראל, בכמה פולחנין, בכמה דרגין, בכמה נמוסין טבן, לא יוכל להו, כלחו שלמא בינויהו, לא יוכל למייעל בהו בדילטורא. אויל ושאט בעלמא, ואשכח לישראל בהאי גונא (נ"א ישראל לתהא אויף hei בהאי גונא) hei שעירא אחרא שלחין ליה במטולא דכל חובייהו דישראל.

חנא, כמה חביבי טרייקין מזדogen (נ"א מדמאנ), דאיןון תחות ידיה, וממן לאלא ארעה, על כל איבון (ד"ס ג' ע"א) דעברין על פתגמי אוריתא. ובהוא יומא, לא שכיח דילטורא (ס"א פטרא) למללא בהו בישראל. כה מטה hei שעירא לגבי טורא, כמה חידו על חידו מתבשמין כלחו ביה. ובהוא גרדינה דנפיק, אהדר ואמר תושבחתא דישראל, קטיגורא אתעביד סיגורא.

זה חי, לאו דא בלחודי הוא, אלא בכל אחר דבעין ישראל לאתרכאה מחובייהו, קדשא בריך הוא יהיב לון עיטה לךשרא מארי דידינן, ולבסטמא להו באינון קרבנן וועלזון, דקרבין קמי